

לחפור קודם כל בסביבות כרנוב, כי כאן יש שפע של אדמה פנויה
וישרה הנוחה לעבוד, - אדמת חמרא.

לפי רפורט סודי של מילס נכנסו במשך שנת 1935

יהודים:

58.050 מהגרים, 3.804 תיירים שהורשו להשאר, 4.618

תיירים שנשארו בלי רשות - ס"ה 66.472 יהודים.

מילס מעריך שבתחילת 1936 היה מספר אוכלוסי 4 הערים:

ס"ה	יהודים	אחרים	
130.000	130.000	-	תל-אביב
117.000	75.000	42.000	ירושלים
81.000	43.000	38.000	חיפה
71.000	19.000	52.000	יפו
399.000	267.000	132.000	

[36] 5.2.35 (י"ב שבט תרצ"ו)

ירדתי לת"א עם אוסישקין ורופין לישיבה ראשונה של

קרן גולדברג - לכבוד יום הולדתו ה-75 של גולדברג. נפגשנו

עם המשפחה ע"י הקבר, אח"כ ישיבת האפוטרופסים בביתו. נתברר

שלע"ע אין עוד כסף. לפי הצוואה מקבלת המשפחה חצי הירושה

(בערך 75 אלף לא"י) וקרן הקיימת חציה, בתנאי שההכנסה (5%) מוקדשת לענין רוח ותרבות וספרות. 1200 לא"י לשנה קבע גולדברג עצמו לענינים שונים - השאר מסור לראות עיניו של הקורטוריון.

- שאלתי את הופיין על תכניות גיוס כספים לעבודות. אפ"ק החליט שבמקום מתן הלוואות - יקנה הבנק אובליגציות. בעשרים האלף של הסוכנות ועשרים אלף של ההסת' חוקם חברה להשקעות שתוציא אובליגציות. אפ"ק יקנה בחמשים אלף לא"י, השאר ימכר בשוק.

- בחמש אה"צ פגישה עם "ברית" הכלליים (ציוני ב'). באו כחמשה עשר איש. סופרסקי מסר להם על שיחתו אתי - ושאל על סגן. בארתי שוב נימוקי נגד תוספת סגנות: אין צורך בה לגוף הענין, זוהי הוצאה יתרה (לא רק משכורת הסגנים אלא פקידיהם) ותכביד על העבודה והיחסים בהנהלה.

עוזיאלי טען שהם מקופחים בפקידות וע"י כך - בענינים אחרים. היה מעשה שאחד מחבריהם ביקש סרטיפיקט לקרובו ולא נענה. פנו לאחד מחברי מפא"י - והוא קיבל מיד. גם בעניני ההתישבות סובלים. בגליציה יש מאות מועמדים, חקלאים ומנוסים ובעלי 400 לא"י, ואין ענין זז. במחלקת העליה מיוצגים רק שתי סיעות. גם א' חדרוש לה סגן.

אמרתי להם שסענתם בדבר קיפוח בעליה והתישבות - אם גם היא נכונה - לא תסודר ע"י סגן. לא יתקבל סגן לא למחלקת העליה ולא למחלקת ההתישבות. רק אני מוכן לקבל סגן

למחלקת ההסתדרות, ולא אתן לסגן להתערב בעניינים אחרים.
המקרה על בקשת הקרוב אבדוק באופן יסודי, ובישוב "מעמד בינוני"
כזה אנו מעוניינים לא פחות מקבוצת ב' - אם רק באמת יש חקלאים
יהודים שיש להם 400 לא"י ורוצים להתישב בארץ.

בקשתי מהם להסתלק מהסגנות - אם כי אני מודה שמבחינה פורמלית יש להם זכות לכך.

אורנשטיין (מעקיבא) עורר שאלת המצב הפוליטי. הוא יודע שההנהלה נלחמת אבל אינו בטוח שהיא "עושה הכל". למה אישרנו את המשלחת לאמריקא (בורסטד סמואל)? במקום אמריקא היינו צריכים לשלוח אותם לעם האנגלי שיסעו מעיר לעיר ויעוררו את המצפון של העם האנגלי. מדוע אין אנו דואגים לאיחוד? האיחוד עם האכרים לא יתכן ולא חשוב, אבל נחוץ איחוד עם ז'בו. הוא איש חשוב וגדול.

ש. שוורץ שאל על משלחת ההנהלה לגולה ושליחים לארצות.
עזולאי עורר שאלת העבודה העברית ומסר עצה בוגרשוב להוריד
שכר העבודה ולהוסיף לפועלים מקרן ישיבות.

הסברתי לאורנשטיין שבורסטד וסמואל אינם עומדים
ברשותנו, ושאלו גם עמדו לא היינו שולחים אותם ל"עם" האנגלי -
כי עם זה אינו מתעניין בשאלות א"י ולא יבוא לשמוע נאומי יהודים
בעניינים אלה. העם האנגלי הבא בחשבון בשביל עבודתנו הם העתונים
הגדולים, פרלמנטריים ואנשי הממשלה. ארבעים המיליונרים
שבאנגליה יש להם דאגות שלהם. בניגוד לדעתו אנו מחשיבים דווקא
את ההסכם עם האכרים, ואם כי אין לנו בסחון בהצלחה אנו מנסים

לבוא אתם בדברים. אם ז'בו. רוצה לשוב להס' - השער פתוח. שום
וויחורים על סמכות ההסתדרות ויחידות-נציגותה לא יעשו לשם כך.
לבסוף הסברתי המצב הפוליטי ודרכי פעולתנו - ונפטרנו
בידידות רבה.

בערב ישיבת ועדת השקל. באו כל המפלגות (גם
החיימנים). הסברתי ערך מפעל השקל - כחלק של פעולתנו לבצור
ההסתדרות הציונית (הסתדרות-עם, הסתדרות אחידה, חידוש החברות
הציונית - חברות לא במובן membership אלא במובן
comradeship) וכחלק של פעולתנו הפוליטית (גיוס העם מאחרינו).
החלט להפיץ לא פחות ממאה אלף שקל. לבקר כל בית
ובית, ונבחרה הנהלה של 11 - 5 ממפא"י, 6 מכל שאר המפלגות.

- החברים שראיתי בת"א מאשרים שבימים האחרונים
מורגשת הסבה כללית במצב. הושרה רוח אופטימית. מה טעמו
וסיבתו.

6.2.36

קפלן שב מנסיעותיו (ת"א, חיפה, זכרון) גם הוא
מאשר נשיבת רוח אופטימית. הפקדונות בבנקים מתרבים.
מפולין מעבירים הרבה כסף מתוך חשש של "סגירת הדוויזים".
בזמן האחרון, לדבריו, לא הורע המצב בכל אופן, וזה סימן טוב.
לקרמר מובטחת עבודה לכל שנת 36 וקצת 37 (יש לו חמנות רבות)